

Indholdet i rapporten – jeg ved, at udenrigsministeren vil komme tilbage til det – er jo rent faktisk på mange punkter en anerkendelse af Danmarks håndtering af forskellige racer og lignende. At der så er nogle punkter undervejs, hvor man er uenig i den udlændingepolitik, vi fører i Danmark, er så en anden sag.

Men det korte af det lange er, at de såkaldte rekommandationer i rapporten er én lang opremsning af ting, man egentlig opfordrer Danmark til at fortsætte med. Så jeg kan simpelt hen ikke se baggrunden for den anklagende attitude, som hr. Frank Aaen giver udtryk for her.

Kl. 13.50

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken med fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har nu på mit partis vegne haft lejlighed til at deltage i OSCE-arbejdet i knap 2 år, og det er selvfølgelig den parlamentariske del af det. Det er på basis af det og på baggrund af læsning af redegørelser og det øvrige arbejde i OSCE, at jeg godt vil komme med nogle refleksioner over, hvordan vi kan gribe det her an. Først vil jeg forholde mig til ministerens redegørelse og senere til OSCE-parlamentet.

Jeg har fire punkter til ministerens redegørelse.

For det første vil jeg sige, at det sådan set er en meget lakonisk redegørelse. Jeg vil sige – det er en ros til embedsmændene – at den er ret embedsmandsagtig, og sådan skal det jo være, når embedsmænd skriver, og det er ikke fornærmende ment. Jeg vil bare sige, at det er en rimelig lakonisk fremstilling af, hvad der er sket. Der er ligesom ikke så frygtelig meget saft og kraft i det, til trods for at man selvfølgelig godt mellem linjerne kan læse, at der må være foregået – det håber jeg da – en vis dramatisk meningsudveksling på nogle af de møder, man har haft, hvor man ikke er nået frem til nogen resolutioner.

Man kan sige, at topmålet af det lakoniske er, når man beskriver den rapport om Danmark, der er udarbejdet. Det kan næsten ikke fremstilles i mere neutrale vendinger, men vi har jo allerede været inde på det, så det skal jeg sådan set ikke komme mere ind på.

Det andet, jeg vil nævne, er, at jeg synes, at det er en fantastisk tilbageskuende redegørelse. Det er i det store og hele året der gik, men det er

ikke ret meget om året, der kommer, og det skal jeg vende tilbage til.

Det tredje er jo, at rapporten meget pænt oprems, hvad Danmark har gjort. Der er en lind strøm af dansk indsats. Man vil prøve på at komme tilbage til de egentlige kerneopgaver i OSCE, når man er færdig med effektivitetstiltagene. Det er jo o.k. Så vil man sætte fingeraftryk på strafferetsbeslutningen, og man vil have fokus på de kønsrelaterede spørgsmål. Der skal jeg selvfølgelig takke for, at det er nævnt, at man virkelig vil det. Man må sige, at også embedsmændene kan ordene og efterhånden ved, at det nok bør stå i en redegørelse til Folketinget. Og så er der nogle andre ting.

Jeg nævnte sidste år i mit indlæg, at jeg syntes, at man skulle have mere fokus på medierne. Jeg må konstatere, at det ikke rigtigt indgår, og derfor vil jeg selvfølgelig spørge til, om det er noget, man vil tage op.

Men i relation til det her synes jeg, at man mangler en smule saft og kraft og en beskrivelse af, hvorfor det er vigtigt, at vi fortsat har OSCE. Vi er jo mange, ligesom ministeren selv, der har deltaget i forskellige internationale forsamlinger. Det er FN, det er Ministerrådet, og det er for mit vedkommende også Europa-Parlamentet etc. Det, jeg synes man mangler, er: Hvad gør OSCE til noget særligt, og hvad skal der særligt satses på? Jeg tror sagtens, at man kan sige det. Jeg gætter på, at analysen – ligesom også andre ordførere har været inde på – er, at det er 56 lande, og at det er et unikt forum. Men en hel del af det, man beskæftiger sig med i det unikke forum, beskæftiger man sig også med andre steder, og man kan så spørge, om et udgangspunkt andre steder, f.eks. EU, ikke kunne være lige så relevant. Jeg tror stadig på OSCE – det skal ikke være det – men jeg synes, at vi mangler at nævne det, der skulle være saften og kraften.

Jeg ville som det fjerde punkt foreslå, at vi gjorde redegørelserne mere fremadrettede. Vi har jo – det er selvfølgelig dateret den 5. februar – fået det spanske formandskabs program og prioriteter. Jeg er ikke klar over, om det kommer så sent, eller om vi bare får det så sent, eller hvornår man egentlig begynder det her formandskab.

Nu ved vi fra oplysninger, at det er Finland, der har det næste formandskab. Hvornår får de formandskabet? Hvornår begynder de arbejdet osv.? Jeg siger ikke, at ministeren skal kunne svare på det i dag – hvis der er nogen, der kan hjælpe med det, vil det jo være fint – men ellers